

Posudek školitele na disertační práci Ludmily Oliveriusové: “Behavioral evidence for magnetic orientation in rodents“

S Ludmilou Oliveriusovou jsem v kontaktu od jejího bakalářského studia. Tehdy ještě měla obecnou tendenci zajímat se o chlupaté čumáčky a byla nerozhodnutá a svobodná. Toho jsem využil a zeptal se jí, jestli by jí zajímalo a bavilo, zabývat se obtížně pod chytitelným příspěvkem magnetického pole Země k orientaci a navigaci zvířat. Rázem z nezařazené nevyhraněné bakalantky se stala výrazná propagátorka magnetické orientace a magnetismu vůbec.

Někdy jsem si vyčítal, že z ní neroste standardní absolventka zoologie. Ale při konzultacích mě často mile překvapovala nadšením a novou dávkou prostudované literatury, i znalostmi z fyziky, což mě vždy ubezpečilo, že jsme se rozhodli dobře. A tak nenápadně bez velkých okázalostí se propracovala do společnosti magneto-zoologů a stihla i přednášet o výsledcích svého studia na Evropském behaviorálně ekologickém kongresu v Essenu v roce 2012 vedle takových veličin jako je např. John Phillips z US. Ludmila je statečné děvče a její povahové rysy jí velmi sluší. Nemá nejmenší problém přiznat chybu, ale dokáže si také stát skromně ale pevně za svou pravdou. Milé překvapení pro mě také bylo, že při experimentech se Ludmila naučila zacházet se zvířaty velmi věcně bez zbytečných pohybů a afektů. To také nepochybně přispělo k úspěšnému dokončení všech prací, do kterých se pustila.

Problematika magnetismu je obtížná mj. v tom, že se nedokážeme, jen tak na vlastní kůži, o magnetismu přesvědčit sami, že nemáme představu o jeho intenzitě a formě z našeho vlastního světa jako je tomu u jiných informací pomocí našich smyslů. A to je jaksi problém navíc, který ale láká a lákal také kolegyni Oliveriusovou. Nicméně byla si také velmi dobře vědoma, že je stále ještě nutné velmi jasně dokumentovat magnetorepci u další vhodných modelových druhů savců, aby bylo možné s nimi pak pokračovat i v dalších analýzách např. fyziologických či biochemických. Dokumentace na dalších druzích savců žijících v odlišných ekologických podmínkách je tak stále ještě důležitou badatelskou prací a Ludmila svou disertační prací tento úkol pomáhala výrazně naplnit.